

Bayram Namazının Hükümü nedir?

Allâme İmâm Abdulazîz b. Bâz rahimehullâh'a soruldu:

Soru: Müslümanın, mazeretsiz olarak bayram namazına katılmaması câiz midir? Yine kadını, insanlarla beraber bayram namazını edâ etmekten alıkoymak câiz midir? Cevap: İlim ehlinin pek çoğuna göre bayram namazı farz-ı kifâye olup bazı kimselerin katılmaması câizdir. Fakat bayram namazına katılıp müslüman kardeşleri ile beraber olması müekked bir sünnettir; şer'î bir mazeret olmaksızın terk etmek münâsip değildir. İlim ehlerinden bazı kimseler, bayram namazının tıpkı Cuma namazı gibi farz-ı 'ayn olduğunu söylemişlerdir. Bir yeri vatan edinmiş, hür olan, erkek mükelleflerin bayram namazından geri kalması câiz değildir. Farz-ı 'ayn olduğu görüşü, delillerde daha zâhir ve doğruya en yakın olandır.

Kadınların da koku sürünmeksizin hicâb ve tesettüre riâyet ederek bayram namazına katılmaları sünnettir. Nitekim Sahîhayn'da Ümm-ü Atıyye radiyallâhu anhâ'dan şöyle dediği sâbit olmuştur: "Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem, hayırda ve müslümanların duâlarında hâzır bulunsunlar diye Ramazan ve Kurban bayramlarına genç kızlarla, hayızlı kadınları namazgaha çıkarmamızı emretti." (1) Fakat hayızlı kadınlar namazgahdan uzak dururlar." Rivâyetin bazı lafızlarında kadınlardan birisi şöyle demiştir: "Yâ Resûlallah! Bizden birinin cilbâbı (örtüsü) olmuyor." Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem de: "Kardeşine, kendi cilbâblarından birini giydirdin, buyurdu." (2) Gerçekten de bunlar, hayra ve müslümanların duâlarında şâhitlik etsinler diye kadınların bayram namazlarına çıkmasının müekked bir sünnet oluşuna delâlet ederler. (3) Kaynak:

1- Buhârî, (Hayız Kitâbı) Hayızlı Kadının Bayram Namazlarında Hâzır Bulunması Bâbı (324); Müslim, (Bayram Namazları Kitâbı) Kadınların Bayram Namazlarına Çıkmalarının Mübâh Oluşunun Zikri Babı (890). 2- Ahmed, (Basralıların Müsnedi) Ümm-ü Atıyye hadîsi (20269); İbn-i Mâce (Namazı İkâme Etmek Kitâbı) Kadınların Bayramlara Çıkmaları Hakkında Gelenler Bâbı (1307). 3- "Cerîdetu'l-Bilâd" sayı (10834) de hicrî 24/9/1414 tarihinde neşredildi. (Mecmû'u fetâvâ ve Makâlâtü's-Şeyhi'bn-i Bâz 7/13)